17/10/2021

Πρώτος εορτασμός των Αγίων Ιατρών στο Οικουμενικό Πατριαρχείο

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου καθιέρωσε την εορτή προκειμένου να εκτιμηθεί η ουσιαστική προσφορά της ιατρικής επιστήμης και των θεραπόντων της προς την ανθρωπότητα.

Η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος συμπροσευχήθηκε στη Θεία Λειτουργία που τελέστηκε, στον πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό, σήμερα, Κυριακή, 17 Οκτωβρίου 2021, ημέρα κατά την οποία η Εκκλησία τιμά τη μνήμη των Πατέρων της Ζ’ Οικουμενικής Συνόδου, καθώς επίσης – για πρώτη φορά μετά την σχετική απόφαση της Αγίας και Ιεράς Συνόδου – την Σύναξη πάντων των Αγίων Ιατρών. Στη Θ. Λειτουργία χοροστάτησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Ικονίου κ. Θεόληπτος, ενώ εκκλησιάστηκε ο Σεβ. Μητροπολίτης

Μπουένος Άιρες κ. Ιωσήφ, πλήθος πιστών από την Πόλη και προσκυνητών από το εξωτερικό.

Μετά την απόλυση ο Παναγιώτατος ανέγνωσε την Πατριαρχική Εγκύκλιο για την εορτή των Αγίων Ιατρών, στην οποία επισημαίνονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

“Μέσα εις την αγωνίαν, τον φόβον, τον πόνον και τη θλίψιν της πανδημίας του κορωνοιού, τα όμματα των πιστών είναι εστραμμένα προς αυτούς τους Αγίους, τους έχοντας χαρίσματα ιαμάτων. Αυτοί είναι και το ιδιαίτερον στήριγμα και παράδειγμα των ιατρών, των νοσηλευτών και πάντων των διακονούντων εν τω χώρω της υγείας, οι οποίοι, καθ’ όλην την διάρκειαν της πανδημίας έχουν καταβάλει υπεράνθρώπους προσπάθείας διά να σώσουν ζωάς και να παράσχουν φροντίδα, περίθαλψιν και ανακούφισιν εις τους εμπεριστάτους συνανθρώπους των.

Η πανδημία έφερεν εις την επιφάνειαν την εύθραυστον πλευράν της φύσεως του ανθρώπου, την ανισορροπίαν η οποία υπάρχει εις το φυσικόν περιβάλλον λόγω της πλεονεξίας μας, την διάσπασιν και διχόνοιαν που υπάρχει εις την ευρυτέραν κοινωνίαν, αλλά και τας εντάσεις εις τους κόλπους της Εκκλησίας. Μας ηνάγκασε να αναλογισθώμεν το πως βιούμεν την πίστιν μας ενώπιον της τραγικής απειλής του θανάτου, της απωλείας των ηγαπημένων μας και της μοναξιάς που ενυπάρχει εις την ασθένειαν και το πένθος. Μας ωδήγησεν εις το να αναζητήσωμεν, με την βοήθειαν και τη μεσιτείαν των Αγίων, την χάριν του Θεού της αγάπης. Συνάμα, η πανδημία έφερεν εις την επιφάνειαν την πραγματικήν έννοιαν της φιλανθρωπίας˙ την ανάγκην διά συσπείρωσιν και συντονισμόν όλων των φορέων της κοινωνίας˙ την απαραίτητον συνεργασίαν μεταξύ Εκκλησίας και ιατρικής επιστήμης. Εις την πανδημίαν ανεδείχθησαν λαμπραί προσωπικότητες εις τον ιατρονοσηλευτικόν χώρον, αίτινες ως οι Άγιοι, οι οποίοι εξήσκουν την ιατρικήν επιστήμην και παρείχον φροντίδα και συμπαράστασιν εις τους ασθενείς, προσέφερον τας υπηρεσίας των με αυτοθυσίαν και στοργήν, υπερβαίνοντες το ανθρώπινον μέτρον υπό δυσκόλους συνθήκας, διά να αντιμετωπισθούν αι πολυδιάστατοι συνέπειαι της υγειονομικής κρίσεως.

Λαμβάνουσα πάντα ταύτα υπ’ όψιν της, η περί ημάς Αγία και Ιερά Σύνοδος απεφάσισε να καθιερωθή η πλησιεστέρα προς την 17ην και την 18ην Οκτωβρίου εκάστου έτους (Σύναξις των Αγίων Αναργύρων και του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Λουκά του Ιατρού) Κυριακή, ως ημέρα της Συνάξεως πάντων των Αγίων Ιατρών, και ούτω να εκτιμηθή η ουσιαστική προσφορά της ιατρικής επιστήμης και των θεραπόντων της προς την ανθρωπότητα.”

Αμέσως μετά ο Πατριάρχης απένειμε το Οφφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου του Οικουμενικού Θρόνου στον Αιδεσιμολ. π. Σταύρο Κοφινά, συντονιστή του Δικτύου του Οικουμενικού Πατριαρχείου για την Ποιμαντική Διακονία στον τομέα της Υγείας, ως αναγνώριση της πολυετούς προσφοράς του σε αυτόν τον ιδιαίτερα ευαίσθητο χώρο.

Στην ομιλία του ο Αιδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος του Οικουμενικού Θρόνου τόνισε, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

“Παναγιώτατε, το οφφίκιο που μου απονέμετε σήμερα τιμά όλους εκείνους που έχουν συμβάλει στην δημιουργία και στο επίτευγμα του Πατριαρχικού Δικτύου. Τιμά ιδιαίτερα τους συνεργάτες μου στην Ιερά Μητρόπολη Ρόδου και τα μέλη της

Οργανωτικής Επιτροπής. Προσωπικά, νιώθω ότι είναι μια ένδειξη της πατρικής Σας αγάπης και εκείνης της Μητέρας Εκκλησίας. Δεν έχω λόγια να περιγράψω την βαθιά μου συγκίνηση. Το μόνο που μπορώ να κάνω είναι να Σας επιβεβαιώσω ότι δεν θα ξεχάσω ποτέ αυτή την αγάπη, όχι ως ανάμνηση, αλλά ως κίνητρο ώστε να «ψαλώ τω Θεώ μου έως υπάρχω». Σας υπόσχομαι ότι, όσο ζώ, θα παραμείνω δίπλα Σας ως απλός πιστός συνεργάτης και θα διακονήσω Εσάς και το Πατριαρχείο με φλογερή αγάπη και αφοσίωση ώστε να φανεί η στοργή της Μητέρας Εκκλησίας σε όλη την οικουμένη”.